

ส่วนที่ 2

ข้อมูลทั่วไปของเขตตรวจราชการที่ 15 และ 16

สภาพปัจจุบัน

สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1 เป็นหน่วยงานภายในมีฐานะเทียบเท่าสำนักในสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ ลงวันที่ 11 ธันวาคม 2551 เรื่องจัดตั้งสำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1-12 และ กรุงเทพมหานคร โดยกำหนดให้ สำนักบริหารยุทธศาสตร์และบูรณาการการศึกษาที่ 1 ตั้งสำนักงานอยู่ที่จังหวัดเชียงใหม่ ดูแลและรับผิดชอบกลุ่มจังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 15 จำนวน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน ลำปาง และแม่ฮ่องสอน จังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 16 จำนวน 4 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดเชียงราย พะเยา แพร่ และน่าน

แผนภาพที่ 1 แสดงแผนที่จังหวัดในเขตตรวจราชการที่ 15 และ 16

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับสาธารณรัฐเมียนมาร์ และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดตาก สุโขทัย และอุตรดิตถ์
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับสาธารณรัฐเมียนมาร์

ลักษณะภูมิประเทศ

เขตตรวจราชการที่ 15 และ 16 มีลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นที่สูงและภูเขาสูงถึงสองในสามของพื้นที่ อุดมสมบูรณ์ด้วยทรัพยากรธรรมชาติ ทั้งป่าไม้ แร่ธาตุ และแหล่งน้ำ มีสภาพอากาศเย็นกว่าทุกภาคในประเทศไทย มีทิวทัศน์ตามธรรมชาติที่ร่มรื่นและสวยงาม พื้นที่หลายจังหวัดมีชายแดนติดต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน เช่น จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย และแม่ฮ่องสอน มีอาณาเขตติดต่อกับสาธารณรัฐเมียนมาร์ ซึ่งสามารถเชื่อมโยงไปถึงประเทศจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน) ได้อีกด้วย นอกจากนี้เขตตรวจราชการที่ 15 และ 16 ยังมีลักษณะพิเศษคือ เป็นที่อยู่อาศัยของชุมชนบนพื้นที่สูงซึ่งเป็นชาวไทยภูเขาเผ่าต่าง ๆ 11 เผ่า เช่น เผ่ากะเหรี่ยง แม่เฒ่า เย้า อีเก้อ มูเซอ ลีซอ ลัวะ ม้ง ขมุ ปะดอง และชนกลุ่มน้อย เช่น จีนฮ่อ ไทยใหญ่ ไทลื้อ เป็นต้น

สภาพสังคมและการปกครอง

เขตตรวจราชการที่ 15 และ 16 มีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ 85,852.258 ตารางกิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วย 102 อำเภอ 769 ตำบล 8,178 หมู่บ้าน 133 เทศบาลนคร/เมือง/ตำบล 682 องค์การบริหารส่วนตำบล และมีประชากรทั้งสิ้น (ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2551: กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย) จำนวน 5,749,913 คน แยกเป็นชาย จำนวน 2,839,594 คน หญิง จำนวน 2,910,319 คน รายละเอียดจำแนกเป็นรายจังหวัด ดังต่อไปนี้

จังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงใหม่ ตั้งอยู่ทางภาคเหนือของประเทศ ครอบคลุมพื้นที่ 20,107.057 ตารางกิโลเมตร มีอำเภอเมืองเชียงใหม่ เป็นศูนย์กลางในการบริหารจัดการ และปกครองจังหวัด การแบ่งการปกครองประกอบด้วย 24 อำเภอ 204 ตำบล 2,066 หมู่บ้าน ยังเป็นจังหวัดที่มีการพัฒนาในระดับสูง มีศักยภาพในการท่องเที่ยว เศรษฐกิจ และการลงทุน มีแหล่งท่องเที่ยวทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรมมากมาย มีประวัติศาสตร์อันยาวนาน ซึ่งเป็นที่ตั้งของอาณาจักรล้านนาในสมัยโบราณ มีภาษาล้านนา (คำเมือง) เป็นภาษาท้องถิ่น จังหวัดเชียงใหม่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวแตกต่างกับจังหวัดอื่นๆ ทั้งด้านประเพณี วัฒนธรรมอันดีงาม

จังหวัดเชียงใหม่มีประชากรทั้งสิ้น 1,670,317 คน แยกเป็นชาย 819,750 คน หญิง 850,567 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 83 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552) ส่วนประชาชนบนพื้นที่สูง มีจำนวนทั้งสิ้น 312,447 คน กระจายอยู่ใน 20 อำเภอ มีกลุ่มชนเผ่าต่างๆ รวม 13 ชนเผ่า แบ่งเป็นชาวเขา 7 เผ่า ได้แก่ กะเหรี่ยง ม้ง เมี่ยน (เย้า) อาข่า (อีเก้อ) ลาหู่ (มูเซอ) ลีซอ (ลีซุ) และลัวะ จำนวน 229,382 คน เป็นชนกลุ่มน้อย 5 กลุ่ม ได้แก่ ปะหล่อง ไทใหญ่ ไทลื้อ จีนฮ่อ และอื่น ๆ รวมจำนวน 34,022 คน

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกทองกวาว

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ทองกวาว

คำขวัญประจำจังหวัด : ดอยสุเทพเป็นศรี ประเพณีเป็นสง่า บุปผชาติล้วนงามตา
นามล้ำค่านครพิงค์

จังหวัดลำปาง

จังหวัดลำปาง เป็นจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือตอนบน ภูมิประเทศอุดมสมบูรณ์ด้วยป่าไม้ และภูเขาสูง มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ยาวนาน มีชื่อเดิมว่า เขลางค์นคร เป็นที่รู้จักกันดีอีกชื่อหนึ่งว่า เมืองรถม้า มีเนื้อที่ประมาณ 12,533.961 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 13 อำเภอ 100 ตำบล 967 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 767,615 คน แยกเป็นชาย 378,744 คน หญิง 388,871 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 61.24 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552)

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกธรรมรักษา

ต้นไม้ประจำจังหวัด : กระจา หรือ กระจา หรือ ในภาษาถิ่นว่า ขะจาว

คำขวัญประจำจังหวัด : ถ่านหินลือชา รถม้าลือลั่น เครื่องปั้นลือนาม
งามพระธาตุลือไกล อนุรักษ์ช้างไทยให้ลือโลก

จังหวัดลำพูน

จังหวัดลำพูน นับเป็นอีกจังหวัดหนึ่งที่มีประวัติศาสตร์เก่าแก่ ยาวนาน เคยเป็นที่ตั้งของ นครหริภุญชัย ในสมัยพระนางจามเทวีเดิมชื่อเมืองหริภุญไชย เป็นเมืองโบราณ มีอายุประมาณ 1,343 ปี ตามพงศาวดารโยนกเล่าสืบต่อกันถึงการสร้างเมืองหริภุญไชย โดยฤาษีवासเทพ เป็นผู้เกณฑ์พวกเม็งคนบุตรหรือชนเชื้อชาติมอญมาสร้างเมืองนี้ขึ้น ในพื้นที่ระหว่างแม่น้ำสองสาย คือ แม่น้ำกวางและแม่น้ำปิง เมื่อมาสร้างเสร็จได้ส่งทูตไปเชิญราชธิดาภคินีเมืองละโว้พระนาม “จามเทวี” มาเป็นปฐมกษัตริย์ปกครองเมืองหริภุญไชยสืบราชวงศ์กษัตริย์ต่อมาหลายพระองค์ จนกระทั่งถึงสมัยพระยาธิบาชิงได้เสียการปกครองให้แก่พ่อขุนเม็งรายมหาราช ผู้รวบรวม แคว้นแคว้นทางเหนือเข้าเป็นอาณาจักรล้านนา

จังหวัดลำพูนมีเนื้อที่ประมาณ 4,505.882 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 51 ตำบล 576 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 405,125 คน แยกเป็นชาย 197,537 คน หญิง 207,588 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 88.91 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552)

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกทองกวาว

ต้นไม้ประจำจังหวัด : จามจุรี

คำขวัญประจำจังหวัด : พระธาตุเด่น พระรอดขลัง ลำไยดัง กระเทียมดี ประเพณีงาม
จามเทวีศรีหริภุญไชย

จังหวัดแม่ฮ่องสอน

จังหวัดแม่ฮ่องสอนครอบคลุมพื้นที่ 12,681.259 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองเป็น 7 อำเภอ 45 ตำบล 415 หมู่บ้าน จังหวัดแม่ฮ่องสอนมีความโดดเด่นหลายลักษณะ โดยเฉพาะสภาพภูมิประเทศ ความหลากหลายด้านวัฒนธรรม และความหลากหลายของประชากรจากหลายกลุ่มชาติพันธุ์ นับเป็นจังหวัดที่สถิติน่าสนใจหลายอย่าง เช่น มีประชากรเบาบางที่สุดในประเทศ และมีประชากรน้อยมากเป็นอันดับ 3 ในขณะที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับ 8 ของประเทศ แม่ฮ่องสอนได้ชื่อว่าเป็นเมืองสามหมอก เนื่องจากมีสภาพภูมิประเทศเต็มไปด้วยภูเขาสูงสลับซับซ้อน สภาพอากาศมีหมอกปกคลุมตลอดเวลาส่วนใหญ่ของปี นอกจากนี้แม่ฮ่องสอนยังนับเป็นพื้นที่ปลายสุดด้านตะวันตกของประเทศ คือที่เส้นแวง 97.5 องศาตะวันออกในเขตอำเภอแม่สะเรียง (ตะวันออกสุดของประเทศ) อยู่ที่อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ที่ 105.5 องศาตะวันออก)

ประชากรในจังหวัดแม่ฮ่องสอนมีจำนวนทั้งสิ้น 252,692 คน แยกเป็นชาย 130,571 คน หญิง 122,121 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 19.93 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552) ซึ่งมีความหลากหลาย ทั้งคนเมือง ชาวไต (ชาวไทยใหญ่) จีนฮ่อ พม่า และชาวเขาเผ่าต่าง ๆ ราวร้อยละ 60 ของประชากรทั้งหมด ได้แก่ ม้ง (แม้ว) ลีซู (ลีซอ) ล่าหู่ (มุเซอ) ลัวะ และปกกะญอ (กะเหรี่ยง) เป็นต้น โดยต่างรักษาวัฒนธรรมของตนเอาไว้ได้เป็นอย่างดี ขณะเดียวกันก็อยู่ร่วมกับเพื่อนบ้านที่มีวัฒนธรรมต่างกันได้อย่างดีโดยไม่เคยปรากฏความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมแต่อย่างใด ด้วยความหลากหลายของเชื้อชาติดังกล่าวนี้ ประชากรในแม่ฮ่องสอนจึงมีการใช้ภาษาที่หลากหลายด้วย

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกบัวตอง

ต้นไม้ประจำจังหวัด : จัน (กระพี้จั่น)

คำขวัญประจำจังหวัด : หมอกสามฤดู กองมูเสียดฟ้า ป่าเขียวขจี ผู้คนดี

ประเพณีงาม ลือนามถิ่นบัวตอง”

จังหวัดเชียงราย

จังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่อยู่ทางตอนเหนือที่สุดของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 11,678.369 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 18 อำเภอ 124 ตำบล 1,752 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 1,227,317 คน แยกเป็นชาย 606,775 คน หญิง 620,542 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 105.09 คน/ตร.กม (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552) ตั้งศาลากลางที่ตำบลเวียง อำเภอเมืองเชียงราย อาณาเขตทิศเหนือจรดแคว้นเชียงตุง ประเทศพม่า โดยมีทางหลวงแผ่นดินทะลุผ่านถึงกัน ส่วนทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับแม่น้ำโขง ทิศตะวันออกจดทิวเขาหลวงพระบางซึ่งปันเขตแดนไทยกับลาว และติดกับจังหวัดพะเยา ทิศใต้ติดกับจังหวัดพะเยา จังหวัดลำปาง และเชียงใหม่ ส่วนทิศตะวันตกติดกับจังหวัดเชียงใหม่

จังหวัดเชียงรายเป็นเมืองท่องเที่ยวสำคัญเมืองหนึ่งของประเทศไทย และเป็นเมืองเศรษฐกิจสำคัญตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจชายแดนจีนตอนใต้-อินโดจีน

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกพวงแสด

ต้นไม้ประจำจังหวัด : กาซะลองคำ (Radermachera ignea) โดยเป็นไม้ที่สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระราชทานให้เป็นไม้ประจำจังหวัดเมื่อวันที่ 9 พฤษภาคม พ.ศ. 2537 เนื่องในโอกาสฉลองสิริราชสมบัติครบ 50 ปี

คำขวัญประจำจังหวัด : เหนือสุดในสยาม ชายแดนสามแผ่นดิน ถิ่นวัฒนธรรมล้านนา ล้ำค่าพระธาตุดอยตุง

จังหวัดพะเยา

จังหวัดพะเยา เป็นจังหวัดที่มีประวัติความเป็นมาที่เก่าแก่ยาวนานไม่น้อยไปกว่าเมืองอื่น ๆ ในอาณาจักรล้านนา บริเวณที่ตั้งของจังหวัดพะเยาในปัจจุบันอยู่ติดกับกว๊านพะเยา เดิมเป็นที่ตั้งของเมือง ภูกามยาว หรือ พยาว ที่ก่อตั้งขึ้นเมื่อพุทธศตวรรษที่ 16 โดยมีผู้ปกครองคือพ่อขุนงำเมือง ภายหลังมีการเปลี่ยนแปลงอำนาจ และตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรล้านนา เมื่อถึงสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ เมืองพะเยาอยู่ภายใต้การปกครองของจังหวัดเชียงราย ในฐานะ อำเภอพะเยา และเมื่อวันที่ 28 สิงหาคม พ.ศ. 2520 อำเภอพะเยาได้ยกฐานะขึ้นเป็น จังหวัดพะเยา นับเป็นจังหวัดที่ 72 ของประเทศไทย

จังหวัดพะเยามีเนื้อที่ประมาณ 6,335.060 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 9 อำเภอ 68 ตำบล 805 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 487,386 คน แยกเป็นชาย 239,638 คน หญิง 247,748 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 76.93 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552) ตอนเหนือมีพื้นที่ติดกับจังหวัดเชียงราย ทิศตะวันออกติดกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวและจังหวัดน่าน ส่วนทางตะวันตกติดกับจังหวัดลำปาง และทางด้านใต้ติดกับจังหวัดแพร่

ดอกไม้ประจำจังหวัด : -

ต้นไม้ประจำจังหวัด : สารภีไทย

คำขวัญประจำจังหวัด : กว๊านพะเยาแหล่งชีวิต ศักดิ์สิทธิ์พระเจ้าตนหลวง บวงสรวงพ่อขุนงำเมือง งามลือเลื่องดอยบุษราคัม

จังหวัดแพร่

จังหวัดแพร่ เป็นจังหวัดในภาคเหนือ มีเนื้อที่ประมาณ 6,538.598 ตารางกิโลเมตร แบ่งการปกครองออกเป็น 8 อำเภอ 78 ตำบล 708 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 463,477 คน แยกเป็นชาย 226,466 คน หญิง 237,011 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 70.88 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552) อดีตเป็นแหล่งไม้สักที่สำคัญของประเทศ มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านคือแม่น้ำยม มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบมีเทือกเขาล้อมรอบ

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกยมหิน

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นยมหิน

คำขวัญประจำจังหวัด : หม้อห้อม ไม้สัก ถิ่นรักพระลอ ช่อแฮศรีเมือง
ลือเลื่องแพะเมืองผี คนแพร่นี้ใจงาม

จังหวัดน่าน

จังหวัดน่าน ตั้งอยู่ในภาคเหนือตอนบนของประเทศไทย มีประวัติความเป็นมาที่เก่าแก่ยาวนาน มีชื่อเรียกในพงศาวดารว่า นันทบุรี มีเนื้อที่ประมาณ 11,472.072 ตารางกิโลเมตร ซึ่งเป็นพื้นที่กว้างใหญ่ เป็นอันดับ 13 ของประเทศ แบ่งการปกครองเป็น 15 อำเภอ 99 ตำบล 889 หมู่บ้าน มีประชากรทั้งสิ้น 475,984 คน แยกเป็นชาย 240,113 คน หญิง 235,871 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 42 คน/ตร.กม. (ข้อมูลวันที่ 11 มีนาคม พ.ศ. 2552) ซึ่งนับว่าเป็นจังหวัดที่มีประชากรเบาบางเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศ พื้นที่ส่วนใหญ่เต็มไปด้วยภูเขาสูงสลับซับซ้อน และมีลำน้ำหลายสายเช่น ลำน้ำน่าน ลำน้ำว้า ทั้งยังมีประชากรหลายชาติพันธุ์ นับว่าเป็นดินแดนของความหลากหลายอีกแห่งหนึ่งของประเทศ

พื้นที่จังหวัดน่านมีเขตแดนด้านเหนือและตะวันออกติดต่อกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ด้านใต้ติดกับจังหวัดอุตรดิตถ์ ทางตะวันตกติดกับจังหวัดพะเยาและจังหวัดแพร่ นอกจากนี้แล้ว จังหวัดน่านยังมีด่านเข้าออกกับประเทศลาวหลายแห่งด้วยกัน เช่น จุดผ่านแดนถาวรสากลห้วยโก๋น-น้ำเงิน จุดผ่อนปรนบ้านใหม่ชายแดน และจุดผ่อนปรนบ้านห้วยสะแดง

ดอกไม้ประจำจังหวัด : ดอกเสี้ยวดอกขาว

ต้นไม้ประจำจังหวัด : ต้นเสี้ยวดอกขาว

คำขวัญประจำจังหวัด : แข่งเรือลือเลื่อง เมืองงาช้างดำ จิตรกรรมวัดภูมินทร์
แดนดินส้มสีทอง เรืองรองพระธาตุแช่แห้ง

ตารางที่ 1 สภาพสังคมและการปกครอง เขตตรวจราชการที่ 15 และ 16 จำแนกตามเขตตรวจ
ราชการ จังหวัด และโดยภาพรวม ปี พ.ศ. 2551

เขตตรวจราชการ/ จังหวัด	พื้นที่ (ตร.กม.)	การปกครอง					ประชากร	
		อำเภอ/ กิ่งอำเภอ	ตำบล	หมู่ บ้าน	เทศบาล นคร/เมือง/ ตำบล	อบต.	เพศ	จำนวน
เขตตรวจราชการ ที่ 15	49,828.159	52	400	4,024	73	339	ชาย	1,526,602
							หญิง	1,569,147
							รวม	3,095,749
เชียงใหม่	20,107.057	24	204	2,066	30	167	ชาย	819,750
							หญิง	850,567
							รวม	1,670,317
ลำปาง	12,533.961	13	100	967	19	89	ชาย	378,744
							หญิง	388,871
							รวม	767,615
ลำพูน	4,505.882	8	51	576	19	41	ชาย	197,537
							หญิง	207,588
							รวม	405,125
แม่ฮ่องสอน	12,681.259	7	45	415	5	42	ชาย	130,571
							หญิง	122,121
							รวม	252,692
เขตตรวจราชการ ที่ 16	36,024.099	50	369	4,154	60	343	ชาย	1,312,992
							หญิง	1,341,172
							รวม	2,654,164
เชียงราย	11,678.369	18	124	1,752	27	120	ชาย	606,775
							หญิง	620,542
							รวม	1,227,317
พะเยา	6,335.060	9	68	805	12	59	ชาย	239,638
							หญิง	247,748
							รวม	487,386

ตารางที่ 1 (ต่อ)

เขตตรวจราชการ/ จังหวัด	พื้นที่ (ตร.กม.)	การปกครอง					ประชากร	
		อำเภอ/ กิ่งอำเภอ	ตำบล	หมู่ บ้าน	เทศบาล นคร/เมือง/ ตำบล	อบต.	เพศ	จำนวน
แพร่	6,538.598	8	78	708	13	73	ชาย	226,466
							หญิง	237,011
							รวม	463,477
น่าน	11,472.072	15	99	889	8	91	ชาย	240,113
							หญิง	235,871
							รวม	475,984
รวมทั้งสิ้น	85,852.258	102	769	8,178	133	682	ชาย	2,839,594
							หญิง	2,910,319
							รวม	5,749,913

ที่มา : Website กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ข้อมูล ณ เดือนธันวาคม 2551

จากตารางที่ 1 สภาพสังคมและการปกครอง ในเขตตรวจราชการที่ 15 และ 16 พบว่า ด้านพื้นที่ จังหวัดที่มีพื้นที่มากที่สุดได้แก่ เชียงใหม่ จำนวน 20,107.057 ตารางกิโลเมตร รองลงมาได้แก่ แม่ฮ่องสอน จำนวน 12,681.259 ตารางกิโลเมตร ลำปาง จำนวน 12,533.961 ตารางกิโลเมตร เชียงราย จำนวน 11,678.369 ตารางกิโลเมตร น่าน จำนวน 11,472.072 ตารางกิโลเมตร แพร่ จำนวน 6,538.598 ตารางกิโลเมตร พะเยา จำนวน 6,335.060 ตารางกิโลเมตร และ ลำพูน จำนวน 4,505.882 ตารางกิโลเมตร ตามลำดับ ด้านประชากร จังหวัดที่มีประชากรมากที่สุดได้แก่ เชียงใหม่ จำนวน 1,670,317 คน รองลงมาได้แก่ เชียงราย จำนวน 1,670,317 คน ลำปาง จำนวน 767,615 คน พะเยา จำนวน 487,386 คน น่าน จำนวน 475,984 คน แพร่ จำนวน 463,477 คน ลำพูน จำนวน 405,125 คน และแม่ฮ่องสอน จำนวน 252,692 คน ตามลำดับ